

“பனிரெண்டு வயது சிறுவன் அப்பாவைக் கன்னத்தில் அறைந்து காயம்” என்ற செய்தியை உங்களால் விளையாட்டாக எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா? அதிர்ச்சியில் உறைந்துபோயிருக்கிறார் எங்கள் பகுதியிலிருக்கும் அந்த அப்பா. அவர் மாதம் 10,000 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் ஒரு அரசு ஊழியர். அவரது மனைவியும் ஒரு அரசு ஊழியர்.

இப்படிப்பட்ட பின்னணியில் இருப்பவர்கள் ஓரே செல்ல மகனை சாதாரண லவ்லுக்கு வளர்க்க விரும்புவார்களா? பையனுக்கு காலையில் கராதே வகுப்பு, பிறகு காண்வென்ட் பள்ளிக்கூடம். மாலையிலே பிஸ்கட் பிடிச்சன், பிறகு கம்யூட்டர் கிளாஸ் இப்படி 24 மணிநேரமும் பையனை கடுக்கார முன்னாய் நகர்த்திக் கொண்டிருப்பவர் அந்த அரசு ஊழியர். ஒரு நாள் மாலையிலே பையன் தடுவில இறங்கி விளையாடப் போய்விட்டான்.

பையனைத் தடுப்பார்த்த தந்தைக்கு தலையைக் கறியது கோபம். “வீட்டுதான் விளையாட கம்யூட்டர் கமேஸ் வாங்கித் தந்துருக்கனேல். பிஸ்கட் போய்விட்டு வந்து அதுல விளையாடறது. காசு கொட்டிச் சேர்த்துவிட்டா கம்யூட்டர் கிளாஸ் போகாம, கண்ட கண்ட பசங்களோட சேர்ந்துகிட்டு தட்டான் புடிக் கவா போறா? போடா கிளாசுக்கு” என்று அவர் கையை ஓங்கி அதட்டியதுதான் தாமதம் இறுகிய முகத்துடன் வீட்டு திரும்பிய பையன் ஓங்கி ஒரு அறைவிட்டான் அப்பாவை. அதுவும் வாசல்படியிலேயே பதிலுக்கு விளாசித் தள்ளிவிட்டாலும் அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து அவரால் இன்னும் மீள முடியவில்லை. இது சரேவார் தோஷமா இல்லையென்று வினையா என்று குழம்பித் தவித்தார்.

ஆம்! உண்மையில் இது செய்வினையான அதுவது “உன்னையார் உலகத்தை பார்க்காதே. போட்டி போட்டு முன்னேற” என்று முதலாளித்துவ வாழ்க்கை முறையின் ஒரு வித செய்வினையான என்பதைக் கொஞ்சம் குழந்தைகள் வளர்ப்பு சமாச்சாரத்தின் உள்ளேபோய் பார்த்தால் ஒத்துக்கொள்ளத் தோன்றும்.

உலகத்தை நிரூபி, நிரூபி – அது என்ன? இது என்ன? ஏன் ஓவ்வொரு பொருளும் ஓவ்வொரு மாதிரி இருக்கின்றன, இயங்குகின்றன என்று – அறியத்துடிக்கும் ஆர்வம் ததும்பும் பிள்ளைப் பருவத்திற்கும், ஒண்ணாந்தேதி சம்பளத்தையும் ஓவ்வொரு நுகர்பொருளும் வாங்குவதற்குவொரு என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் மட்டும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு “அந்த உலகத்தை அறியத்துடிக்கும்” அரசு ஊழியர்க்கும் உள்ள இயல்பான முரண்பாட்டின் விளைவே மேற்சொன்ன சம்பவம்.

கொம்பு சீ வுனையே கத்திப்பதம் பார்த்துவிடும் அலங்காநல்லூர்

---

3 / 5

4 / 5

இப்பொழுது இந்தக் கட்டுரையின் துவக்கத்தில் சொன்ன சம்பவத்தை நின்னவக குக ககொண்டுவாருங் கள . தனது கழந் தபைப் பருவத் தசைச் சூரண டுவதசை சகித் துக் ககொள்ள முடியாமல் ஆளாக கிய அப்பாவின் கன்னத் திலயே அறநை து விட்டான் அந் தசை சிறுவன் . சமுதாயத் தயை இந் த சூரண டல் நிலமைகை கு ஆளாக கிய அப்பனான முதலாளித் துவத் தின் கன்னத் தில் நீ ங் கள அறையப் பகோவது எப்பகோது?